

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/92/EU IRÁNYELVE

(2011. december 13.)

a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére, valamint 83. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása – ideértve a gyermekpornográfiát is – különösen súlyosan sérti az alapvető jogokat, kiváltképpen a gyermekeknek a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló, 1989. évi egyezménye és az Európai Unió Alapjogi Chartája ⁽³⁾ állapít meg.
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában előírt jogokat, szabadságokat és elveket, amely Charta 24. cikkének (2) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a gyermekekkel kapcsolatos – akár állami hatóságok, akár magánintézmények által végzett – tevékenységekben a gyermek legfőbb érdekeinek kell az elsődleges szempontnak lennie. Ezenkívül „A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” – Stockholmi Program ⁽⁴⁾ egyértelműen prioritásként kezeli a

gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása, valamint a gyermekpornográfia elleni küzdelmet.

- (3) A gyermekpornográfia, vagyis a gyermekek szexuális bántalmazását ábrázoló képek, valamint a gyermekek szexuális bántalmazásának és szexuális kizsákmányolásának más különösen súlyos formái az új technológiák és az internet használata révén egyre növekvő méreteket öltenek, és egyre terjednek.
- (4) A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁵⁾ közelíti a tagállami jogszabályokat a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása legsúlyosabb formáinak büntetendővé tétele, a belföldi joghatóság kiterjesztése, továbbá a sértettek számára nyújtandó támogatás minimumszintjének előírása érdekében. A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁶⁾ számos jogot biztosít a sértettek számára a büntetőeljárásban, beleértve a védelemhez és a kártérítéshez való jogot. Emellett a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló, 2009. november 30-i 2009/948/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁷⁾ végrehajtása elősegíti a büntetőeljárások összehangolását a gyermekek szexuális bántalmazását, szexuális kizsákmányolását és a gyermekpornográfiát érintő ügyekben.
- (5) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló egyezménye 34. cikkével összhangban a részes államok vállalják, hogy a gyermeket megvédik a szexuális kizsákmányolás és a szexuális bántalmazás valamennyi formájától. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló 2000. évi egyezményét kiegészítő, a gyermekek eladásáról, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló fakultatív jegyzőkönyve, továbbá különösen az Európa Tanács gyermekek szexuális kizsákmányolása és szexuális bántalmazása elleni

⁽¹⁾ HL C 48., 2011.2.15., 138. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. október 27-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 15-i határozata.

⁽³⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 13., 2004.1.20., 44. o.

⁽⁶⁾ HL L 82., 2001.3.22., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 328., 2009.12.15., 42. o.

védelméről szóló 2007. évi egyezménye alapvető fontos-ságú lépések az e területen folytatott nemzetközi együtt-működés erősítésének útján.

- (6) A súlyos bűncselekmények – így a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia – olyan átfogó megközelítést tesznek szükségessé, amely kiterjed a bűnelkövetőkkel szembeni bünvádi eljárás lefolytatására, a gyermek áldozatok védelmére, valamint a jelenség megelőzésére. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának és az Egyesült Nemzetek Szervezete gyermek jogairól szóló egyezményének megfelelően a gyermek legfőbb érdekeinek kell az elsődleges szempontnak lennie az e bűncselekmények elleni küzdelem érdekében tett intézkedések végrehajtása során. A 2004/68/IB kerethatározatot olyan új jogi aktussal kell felváltani, amely átfogó jogi keretet nyújt az említett célkitűzés megvalósítása érdekében.
- (7) Ennek az irányelvnek teljes mértékben ki kell egészítenie az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folyta-tott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, mivel az emberkereskedelem egyes áldozatait egyben szexuális bántalmazás vagy szexuális kizsákmányolás gyermek áldozatai is.
- (8) A pornográf előadással kapcsolatos cselekmények bűncselekménnyé nyilvánításának összefüggésében ezen irányelv olyan tevékenységekre utal, amelyek közön-ségnek szóló, szervezett, élő bemutatók, ezáltal kizárva a fogalommeghatározásból az egyetértés alapján eljáró egyenlő felek közti személyes és közvetlen kommuniká-ciót, valamint a bejegyzési korhatárt betöltött gyermek-eket és partnereiket.
- (9) A gyermekpornográfiának gyakran részét képezik olyan képek, amelyek gyermekek felnőttek általi szexuális bántalmazását ábrázolják. Ezek olyan képek is lehetnek, amelyek kifejezetten szexuális magatartást tanúsító gyer-mekeket, vagy gyermek nemi szerveit ábrázolják. E képeket elsődlegesen szexuális célból készítik vagy hasz-nálják, és a gyermek tudtával vagy tudta nélkül fordítják hasznoszerzésre. Továbbá a gyermekpornográfia fogal-mába tartoznak az olyan, elsődlegesen szexuális célú, valóság-hű képek is, amelyek kifejezetten szexuális jellegű magatartást tanúsító, vagy ilyen magatartást tanúsítóként ábrázolt gyermekeket ábrázolnak.
- (10) A fogyatékoság önmagában nem feltétlenül teszi lehető-sé a szexuális kapcsolatba való beleegyezést. Az emlí-tett fogyatékoság tényével való, gyermekkel folytatott szexuális tevékenységet célzó visszaélés azonban bünte-tendő.
- (11) A büntető anyagi jogszabályok elfogadásakor az Uniónak gondoskodnia kell e jogszabályok egységességéről, különös tekintettel a szankciók mértékére. A Lisszaboni Szerződésre is figyelemmel szem előtt kell tartani a szankciók közelítésére alkalmazandó megközelítésről szóló, 2002. április 24-i és 25-i tanácsi következtetéseket, amelyek négyféle mértékű szankciót állapítanak meg. Ebben az irányelvben – mivel kivételesen nagyszámú

bűncselekményt különböztet meg – az eltérő súlyossági fokok tükrözése érdekében olyan differenciálásra van szükség a szankciók mértékét illetően, amely túllépi az uniós jogi eszközökben általában előírtakat.

- (12) Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal kell sújtani a gyermekek szexuális bántalmazásának és szexu-ális kizsákmányolásának súlyos formáit. Ezek közé tartoznak különösen a gyermekek szexuális bántalmazá-sának és szexuális kizsákmányolásának olyan különféle formái, amelyeket megkönnyít az információs és kommunikációs technológiák alkalmazása, ilyen például a gyermekkel való, szexuális céllal történő kapcsolatfel-vétel közösségi portálokon és chat-szobákban. Világossá kell tenni a gyermekpornográfia meghatározását is, és közelíteni kell azt a nemzetközi okmányokban található fogalommeghatározásokhoz.
- (13) Az ezen irányelv által az irányelvben említett bűncselek-mények tekintetében kiszabható szabadságvesztés felső határát kell alkalmazni legalább az említett bűncselekmé-nyek leg súlyosabb formáira.
- (14) Az ezen irányelvben a szabadságvesztésnek a gyermekek szexuális bántalmazásával, szexuális kizsákmányolásával és a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmé-nyek tekintetében meghatározott felső határa elérése érdekében a tagállamok nemzeti joguk figyelembevételével összehadják a nemzeti jogszabályokban e bűncse-lekményekre vonatkozóan meghatározott szabadságvesz-tési időtartamokat.
- (15) Ezen irányelv arra kötelezi a tagállamokat, hogy bünte-tőjogi szankciókat írjanak elő nemzeti jogszabályaikban a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmá-nyolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló uniós jogszabályok előírásainak vonatkozásában. Ez az irányelv nem ír elő az ilyen szankcióknak vagy bármely más rendelkezésre álló büntülődzési rendszernek az egyedi esetekre vonatkozó alkalmazásával kapcsolatos kötelezettségeket.
- (16) A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy különösen azokban az esetekben, amikor az ezen irányelvben emlí-tett bűncselekményeket anyagi hasznoszerzés céljából követik el, a szabadságvesztés mellett fontolják meg vagyoni jellegű szankciók kiszabhatóvá tételét is.
- (17) A gyermekpornográfia összefüggésében a „jogellenes” kifejezés lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy védelmet biztosítsanak a például orvosi, tudományos vagy hasonló célokat szolgáló, pornográf anyaggal kapcsolatos magatartások vonatkozásában. E kifejezés lehetővé teszi a nemzeti jogszabályok által biztosított jogosultságok értelmében végzett olyan tevékenységeket, mint a gyermekpornográfiának a hatóságok általi jogszzerű, büntetőeljárás lefolytatása vagy bűncselekmé-nyek megelőzése vagy felderítése céljából való birtoklása. Továbbá nem zárja ki a jogvédelmet vagy az olyan, hasonló, vonatkozó alapelveket, amelyek egyedi körülmé-nyek között egy adott személyt felmentenek a felelősség alól, például amikor telefonos vagy internetes forródrót-szolgálatok az ilyen esetek jelentése céljából végeznek tevékenységet.

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

- (18) Az információs és kommunikációs technológia segítségével történő, gyermekpornográfiához való tudatos hozzáférés büntetendő. A felelősségre vonhatósághoz egyaránt szükséges, hogy az adott személynek szándékában álljon ellátogatni a gyermekpornográfiát tartalmazó weboldalra, és hogy tudatában legyen annak, hogy azon ilyen képek lelhetők fel. A szankciók nem alkalmazhatók azon személyekre, akik véletlenül tévednek gyermekpornográfiát tartalmazó weboldalra. A bűncselekmény szándékos jellegére különösen abból lehet következtetni, hogy ismétlődő, vagy hogy a bűncselekményeket térítés ellenében nyújtott szolgáltatás igénybevételel követték el.
- (19) A gyermekkel való, szexuális céllal történő kapcsolatfelvétel olyan fenyegetés, amely az internet összefüggésében egyedi jellemzőkkel rendelkezik, mivel az internet minden eddiginél nagyobb mértékű névtelenséget biztosít a felhasználók számára, és azok elrejtetik valós személyiségüket és személyes jellemzőiket, például életkorukat. Ugyanakkor a tagállamok fontosnak tartják a gyermekkel való, interneten kívüli kapcsolatfelvétel elleni fellépést is, különösen azokban az esetekben, ha a kapcsolatfelvétel informatikai és kommunikációs technológia igénybevételel történik. A tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy tegyék büntethetővé az olyan tevékenységet, amikor az elkövető általi, a gyermekkel való, szexuális céllal történő kapcsolatfelvétel a gyermek jelenlétében vagy közelségében történik, például *sui generis* előkészületi bűncselekmény, az ezen irányelvben említett bűncselekmények elkövetésének kísérlete, vagy a szexuális visszaélés egyedi formájában. Akármelyik jogi megoldást is választják a szexuális céllal történő, interneten kívüli kapcsolatfelvétel (offline grooming) büntethetővé tételére, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy valamilyen módon bíróság elé állítsák az ilyen bűncselekmények elkövetőit.
- (20) Ez az irányelv nem irányadó azokra a tagállami szakpolitikákra, amelyek az esetleg gyermekek bevonásával folytatott, beleegyezésen alapuló, az emberi fejlődés során a szexualitás normális felfedezésének tekinthető szexuális cselekményekre vonatkoznak, figyelembe véve az eltérő kulturális és jogi hagyományokat, valamint a gyermekek és a fiatal felnőttek közötti kapcsolatfelvétel és kapcsolattartás új formáit – ideértve az informatikai és kommunikációs technológiák útján megvalósulókat is. Ezek a kérdések nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Azoknak a tagállamoknak, amelyek az ezen irányelvben említett lehetőségeket igénybe veszik, ezt hatásköreiket gyakorolva kell megtenniük.
- (21) A tagállamoknak a jogrendszerük által a súlyosító körülményekre vonatkozóan megállapított alkalmazandó szabályokkal összhangban súlyosító körülményeket kell meghatározniuk nemzeti jogukban. Gondoskodniuk kell arról, hogy a bíróság az elkövető elítélésakor figyelembe vehesse e súlyosító körülményeket annak ellenére, hogy a súlyosító körülményeket nem köteles alkalmazni. A tagállamok nemzeti jogaikban nem határozhatnak meg ilyen súlyosító körülményeket, amennyiben azok a konkrét bűncselekmény jellegére tekintettel elhanyagolhatóak. Az ezen irányelvben meghatározott, különböző súlyosító körülmények helytállóságát nemzeti szinten kell értékelni az ezen irányelvben említett valamennyi bűncselekmény esetében.
- (22) Az ezen irányelv szerinti szellemi vagy testi kiszolgáltatottság értelmezésekor ide tartozónak kell tekinteni a kábítószeres vagy alkohol által okozott szellemi vagy testi kiszolgáltatottságot is.
- (23) A gyermekek szexuális kizsákmányolása ellen folytatott küzdelem során maradéktalanul ki kell használni a bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására és elkobzására irányuló, már rendelkezésre álló eszközöket, így például az Egyesült Nemzetek Szervezetének a nemzetközi szervezett bűnözésről szóló egyezményét és jegyzőkönyveit; az Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 1990. évi egyezményét; a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 2001. június 26-i 2001/500/IB tanácsi kerethatározatot⁽¹⁾; a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározatot⁽²⁾. Elő kell mozdítani, hogy az áldozatok segítésére és védelmére fordítsák az ebben az irányelvben említett bűncselekményhez felhasznált azon eszközöket és az abból származó azon jövedelmeket, amelyeket lefoglaltak és elkoboztak.
- (24) Az ezen irányelvben említett bűncselekmények áldozatai esetében kerülni kell a másodlagos viktimizációt. Azon tagállamokban, amelyekben a prostitúció vagy a pornográf anyagokban való megjelenés a nemzeti büntetőjog alapján büntetendő, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy e jogszabályok alapján ne vonják büntetőeljárás alá, vagy ne szabjanak ki szankciót abban az esetben, ha az érintett gyermek e cselekményeket szexuális kizsákmányolás áldozataként követte el, vagy ha a gyermeket gyermekpornográfiában való részvétellel kényszerítették.
- (25) A büntető jogszabályok közelítését célzó jogi eszközként ez az irányelv olyan mértékű szankciókat határoz meg, amelyeket a kiskorú elkövetőkre vonatkozó, adott tagállami büntetőpolitikák sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (26) Annak figyelembevétele érdekében, hogy a gyermek áldozatok nehezen tesznek feljelentést a zaklatás miatt, az elkövetők pedig megőrzik névtelenségüket a virtuális térben, meg kell könnyíteni a bűncselekmények kivizsgálását és a büntetőeljárás során a vádemelést. Az ezen irányelvben említett bűncselekmények esetében folytatott nyomozás és büntetőeljárás eredményességének biztosítása érdekében ezek megindításának elviekben függetlennek kell lennie az áldozat vagy képviselője bejelentésétől vagy feljelentésétől. A büntetőeljáráshoz szükséges időtartam hosszát a nemzeti joggal összhangban kell meghatározni.
- (27) Hatékony nyomozati eszközöket kell az ezen irányelvben említett bűncselekmények kivizsgálásáért és büntetőeljárás alá vonásáért felelős személyek rendelkezésére

(1) HL L 182., 2001.7.5., 1. o.

(2) HL L 68., 2005.3.15., 49. o.

bocsátani. Az említett eszközök magukban foglalhatnak a beszélgetések lehallgatását, a leplezett megfigyelést, beleértve az elektronikus megfigyelést is, a bankszámlák ellenőrzését vagy egyéb pénzügyi nyomozást, figyelembe véve többek között az arányosság elvét, valamint a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegét és súlyosságát. Szükség esetén és a nemzeti joggal összhangban ezeknek az eszközöknek lehetőséget kell adniuk arra is, hogy a bűnüldöző hatóságok az interneten titkos személyazonosságot használhassanak.

- (28) A tagállamoknak arra kell ösztönözniük mindenkit, akinek tudomása vagy gyanúja van valamely gyermek szexuális bántalmazásáról vagy szexuális kizsákmányolásáról, hogy tegyen bejelentést az illetékes szolgálatoknál. Minden egyes tagállam saját feladata, hogy meghatározza azokat az illetékes hatóságokat, amelyeknél az ilyen gyanúról bejelentés tehető. Az említett illetékes hatóságok körét nem szabad a gyermekvédelmi szolgálatokra vagy az érintett szociális szolgálatokra korlátozni. A „jóhiszemű” gyanú követelményének annak megelőzését kell szolgálnia, hogy a rendelkezésre merő kitaláción vagy valótlan tényeken alapuló, rossz szándékú feljelentés esetén hivatkozni lehessen.
- (29) Módosítani kell a joghatósági szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekek szexuális bántalmazása vagy szexuális kizsákmányolása esetén akkor is eljárás alá vonhatók legyenek az Unióból származó elkövetők, ha a bűncselekményeket az Unión kívül, különösen az úgynevezett szexturizmus során követik el. A gyermekszexturizmust úgy kell érteni, hogy az a gyermekek egy vagy több olyan személy általi szexuális kizsákmányolása, akik szokásos környezetükből olyan célállomásra utaznak, ahol gyermekekkel szexuális érintkezésbe lépnek. Az Unión kívüli gyermekszexturizmus esetében a tagállamokat arra ösztönzik, hogy – a rendelkezésre álló nemzeti és nemzetközi eszközökkel, ideértve a kiadatról, a kölcsönös segítségnyújtásról vagy az eljárások áttételéről szóló két- vagy többoldalú szerződéseket is – igyekezzenek növelni az együttműködést a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel a szexturizmus elleni harc érdekében. A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az Unión kívüli országokkal folytatott nyílt párbeszédet és kommunikációt annak érdekében, hogy nemzeti jogszabályaik alapján el lehessen járni azon elkövetőkkel szemben, akik gyermekszexturizmus céljából az Unió határain kívülre utaznak.
- (30) Figyelembe véve a szükségleteiket, intézkedéseket kell elfogadni a gyermek áldozatok védelmével kapcsolatban a gyermekek legfőbb érdekében. Szükséges, hogy a jogorvoslati eszközök, valamint az összeférhetetlenség kezelésére irányuló intézkedések a gyermek áldozatok számára könnyen hozzáférhetőek legyenek, amennyiben a szexuális bántalmazásra vagy szexuális kizsákmányolásra a családon belül kerül sor. Amennyiben a a büntetőeljárás nyomozási vagy bírósági szakaszában a gyermek számára különleges képviselőt kell kijelölni, ezt a szerepet jogi személy, intézmény vagy hatóság is betöltheti. Emellett a gyermek áldozatoknak védelmet kell kapniuk – például a prostitúcióra vonatkozó tagállami jogszabályok alapján

kiszabható – szankciókkal szemben, amennyiben ügyükkel az illetékes hatóságokhoz fordulnak. Továbbá a büntetőeljárás bírósági szakaszában való részvételnek – a kihallgatás vagy az elkövetővel történő szembesítés révén – lehetőleg nem szabad további traumát okoznia a gyermek áldozatoknak. A gyermekek és traumatikus élmények esetén tanúsított magatartásuk alapos ismerete segíteni fog annak érdekében, hogy biztosítsák a bizonyításfelvétel magas szintjét, továbbá, hogy csökkentsék a szükséges intézkedések elvégzése során a gyermekekre nehezedő stresszt.

- (31) A tagállamoknak meg kell fontolniuk, hogy a gyermek áldozatoknak rövid és hosszú távon segítséget nyújtsanak. A gyermekek által a szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás miatt elszenvedett bármilyen sérelem fontos, és azzal foglalkozni kell. A szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás által okozott sérelem természetére tekintettel az ilyen segítségnyújtásnak mindaddig folytatódnia kell, amíg az szükséges a gyermek testi és lelki felépüléséhez, és az adott esetben akár a felnőttkorig is eltarthat. Annak érdekében, hogy a gyermek áldozatok szülei vagy gyámjai segítséget tudjanak nyújtani a gyermek áldozatoknak az eljárás folyamán, meg kell fontolni a támogatás és a tanácsadás rájuk való kiterjesztését, amennyiben ők nem szerepelnek gyanúsítottként az adott bűncselekmény kapcsán.
- (32) A 2001/220/IB kerethatározat számos jogot biztosít a sértettek számára a büntetőeljárásban, beleértve a védelemhez és a kártérítéshez való jogot. Ezenkívül a szexuális bántalmazás, a szexuális kizsákmányolás és a gyermekpornográfia gyermek áldozatai számára biztosítani kell, hogy jogi tanácsadást, valamint az adott igazságszolgáltatási rendszerben az áldozat szerepével összhangban jogi képviselőt vehessenek igénybe, többek között kártérítés igénylése céljából is. Az illetékes hatóságok ilyen jogi tanácsadást vagy jogi képviselőt az állam által adandó kártérítés igénylése esetére is biztosíthatnak. A jogi tanácsadás célja annak lehetővé tétele, hogy az áldozatok tájékoztatáshoz jussanak, és tanácsot kapjanak az előttük nyitva álló különféle lehetőségekkel kapcsolatban. Jogi tanácsadást megfelelő jogi képzettségű személy nyújthat, akinek azonban nem feltétlenül kell jogásként tevékenykednie. A jogi tanácsadásnak és az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban lévő jogi képviselőnek – a tagállamok belső eljárásainak megfelelő módon – ingyenesnek kell lennie legalább azon esetekben, amikor az áldozat nem rendelkezik elegendő anyagi fedezettel.
- (33) A tagállamoknak lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy megelőzzék vagy megtiltsák a gyermekek szexuális bántalmazásának és a gyermekszexturizmusnak a reklámozásával kapcsolatos tevékenységeket. Különböző megelőzési módszerek vehetők fontolóra, például magatartási kódex és önszabályozó mechanizmusok létrehozása és megerősítése a turizmus ágazatában, etikai kódex vagy „minőségi megjelölések” bevezetése a gyermekszexturizmus ellen küzdő idegenforgalmi szervezetek esetében, vagy a gyermekszexturizmus felszámolására irányuló konkrét politika kialakítása.

- (34) A tagállamoknak ki kell alakítaniuk és meg kell erősíteniük a gyermekek szexuális bántalmazásának és szexuális kizsákmányolásának megelőzésére irányuló szakpolitikákat, ideértve olyan intézkedéseket is, amelyek a gyermekek szexuális kizsákmányolásának bármely formája iránti kereslet visszaszorítására, és tájékoztatás, figyelemfelkeltő kampányok, valamint kutatási és oktatási programok révén a gyermekek áldozattá válása kockázatának csökkentésére irányulnak. Az ilyen kezdeményezésekben a tagállamoknak olyan megközelítést kell elfogadniuk, amely tiszteletben tartja a gyermekek jogait. Különös gondot kell fordítani annak biztosítására, hogy a gyermekekre irányuló figyelemfelkeltő kampányok megfelelőek és könnyen érthetőek legyenek. Fontolóra kell venni segélyvonalak vagy forrádrótok létrehozását.
- (35) Ami a gyermekek ellen elkövetett szexuális bántalmazás és szexuális kizsákmányolás bejelentési rendszerét, valamint a rászoruló gyermekek megsegítését illeti, támogatni kell a segélyvonalakat – 116 000 eltűnt gyermekek esetében, 116 006 bűncselekmények áldozatai számára és 116 111 a gyermekek számára –, amelyeket a 116-os nemzeti számsík harmonizált közérdekű szolgáltatások harmonizált számai részére történő fenntartásáról szóló, 2007. február 15-i 2007/116/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ vezetett be, és figyelembe kell venni a működésükkel kapcsolatos tapasztalatokat.
- (36) A szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás gyermek áldozataival várhatóan kapcsolatba kerülő hivatalos személyeket megfelelő képzésben kell részesíteni annak érdekében, hogy képesek legyenek felismerni és megfelelő bánásmódban részesíteni az ilyen áldozatokat. A képzést a következő csoportok tagjaira kell kiterjeszteni, ha valószínű, hogy ilyen gyermek áldozatokkal kerülnek kapcsolatba: rendőrtisztek, ügyészek, ügyvédek, bírók és bírósági tisztviselők, gyermekgondozási és egészségügyi dolgozók, azonban ez kiterjeszthető személyek olyan csoportjaira is, amelyek munkájuk során várhatóan kapcsolatba kerülnek a szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás gyermek áldozataival.
- (37) A gyermekek szexuális bántalmazásának és szexuális kizsákmányolásának megelőzése érdekében a nemi erkölcs elleni bűncselekmények elkövetőinek bűnmegelőzési programokat vagy intézkedéseket kell javasolni. Ezekre a bűnmegelőzési programokra vagy intézkedésekre olyan tág, rugalmas megközelítést kell alkalmazni, amelynek középpontjában egészségügyi és pszichoszociális szempontok állnak, és az azokban való részvételnek nem kell kötelezőnek lennie. Ezek a bűnmegelőzési programok vagy intézkedések nem érintik az illetékes hatóságok által előírt bűnmegelőzési programokat vagy intézkedéseket.
- (38) A bűnmegelőzési programok vagy intézkedések biztosítása nem alanyi jogon történik. A tagállamok feladata eldönteni, hogy mely bűnmegelőzési programok vagy intézkedések alkalmazása a helyénvaló.
- (39) A visszaeső bűnözés megelőzése és minimálisra korlátozása érdekében értékelni kell az elkövetők által jelentett veszélyt és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények gyermekek sérelmére történő ismételt elkövetésének esetleges kockázatát. Az ezen értékelésre vonatkozó szabályoknak – például annak, hogy milyen típusú hatóság rendelje el és végezze el az értékelést, és hogy ezen értékelés elvégzésére a büntetőeljárás során vagy azt követően kerüljön-e sor –, és az ezen értékelés alapján ajánlott hatékony bűnmegelőzési programokra vagy intézkedésekre vonatkozó szabályoknak összhangban kell állniuk a tagállamok belső eljárásaival. Ugyanúgy a visszaeső bűnözés megelőzése és minimálisra korlátozása érdekében az elkövetők számára önkéntes alapon hozzáférést kell biztosítani a hatékony bűnmegelőzési programokhoz vagy intézkedésekhez. A bűnmegelőzési programok vagy intézkedések nem ütközhetnek a mentális zavaroktól szenvedő személyek kezelése céljából létrehozott nemzeti rendszerekkel.
- (40) Amennyiben az elkövetők által jelentett veszély és a bűncselekmények ismételt elkövetésének esetleges kockázata indokoltá teszi, az elítélt elkövetőket adott esetben átmenetileg vagy véglegesen el kell tiltani mindazon tevékenységektől, amelyek a gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járnak. A gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó állásra történő felvételkor a munkáltatónak jogosultnak kell lennie arra, hogy tájékozódjon a bűnügyi nyilvántartásba vett, gyermek sérelmére elkövetett, nemi erkölcs elleni bűncselekményért való elítélésekről vagy a hatályos eltiltásokról. Ezen irányelv alkalmazásában a munkáltató fogalmának ki kell terjednie olyan szervezeteket működtető személyekre is, akik a gyermekek felügyeletével és/vagy gondozásával kapcsolatos önkéntes, a gyermekkel történő közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó munkában vesznek részt. A tájékoztatás módját, mint például az érintett személyen keresztül történő hozzáférést, valamint ezen információk pontos tartalmát, a szervezett önkéntes tevékenységek és a gyermekekkel való közös és rendszeres kapcsolattartás fogalmát a nemzeti jog szerint kell meghatározni.
- (41) Kellő tekintettel a tagállamok eltérő jogi hagyományaira, ezen irányelv figyelembe veszi azt, hogy a bűnügyi nyilvántartáshoz való hozzáférést csak az illetékes hatóságok vagy az érintett személy engedélyezheti. Ezen irányelv nem keletkeztet kötelezettséget a bűnügyi nyilvántartásokat szabályozó nemzeti rendszerek vagy az ezen nyilvántartásokhoz való hozzáférés módjainak módosítására.
- (42) Ezen irányelvnek nem célja, hogy harmonizálja az érintett személy bejegyzésére vonatkozó szabályokat a bűnügyi nyilvántartásokból származó információk cseréje során, azaz hogy ilyen bejegyzésre szükség van-e. Függetlenül attól, hogy a nemzeti jog szerint szükséges-e a bejegyzés vagy sem, ezen irányelv nem keletkeztet új kötelezettséget a nemzeti jog és a nemzeti eljárások e tekintetben történő megváltoztatására.

⁽¹⁾ HL L 49., 2007.2.17., 30. o.

- (43) A tagállamok az elkövetőkkel kapcsolatos további adminisztratív intézkedések meghozatalát is fontolóra vehetik, például az ezen irányelvben említett bűncselekmények miatt elítélt személyeket felvehetik egy szexuális bűnözőkről vezetett nyilvántartásba. Az ilyen nyilvántartásokhoz való hozzáférésre a nemzeti alkotmányos elvekkel és a vonatkozó adatvédelmi szabályokkal összhangban korlátozást kell alkalmazni például azért, hogy a hozzáférést az igazságügyi és/vagy bűnüldöző hatóságokra korlátozzák.
- (44) Javasolt, hogy a tagállamok nemzeti vagy helyi szinten, a civil társadalommal együttműködve hozzanak létre adatgyűjtési mechanizmusokat vagy fókuszpontokat a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása jelenségének megfigyelésére és értékelésére. Ahhoz, hogy megfelelően értékelni lehessen a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni intézkedések eredményeit, az Uniónak tovább kell munkálkodnia módszertanain és adatgyűjtési módszerein annak érdekében, hogy összehasonlítható statisztikák szülessenek.
- (45) A tagállamoknak megfelelő intézkedést kell hozniuk tájékoztató szolgálatok létrehozására annak érdekében, hogy tájékoztatást nyújtsanak arról, hogy hogyan kell felismerni a szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás jeleit.
- (46) A gyermekek szexuális bántalmazását ábrázoló képekből álló gyermekpornográfia olyan különleges típusú tartalom, amely nem tekinthető véleménynyilvánításnak. A gyermekpornográfia elleni küzdelem érdekében korlátozni kell a gyermekek szexuális bántalmazását tartalmazó anyagok forgalmát annak révén, hogy megnehezítik ilyen képek feltöltését a nyilvánosan hozzáférhető világhálóra. Ezért intézkedésre van szükség a tartalom eltávolítása, valamint a gyermekek szexuális bántalmazását ábrázoló képek készítésében, terjesztésében vagy letöltésében bűnös személyek kézre kerítése érdekében. Tekintettel az Unió gyermekpornográfia elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseinek támogatására, a tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük, hogy együttműködjenek harmadik országokkal az ilyen tartalom területükön található szerverekről történő eltávolításának biztosítása során.
- (47) Mindazonáltal az ilyen erőfeszítések ellenére gyakorta előfordul, hogy ha az eredeti anyag nem az Unión belül található, nem lehetséges a gyermekpornográf tartalom forrásnál történő eltávolítása, vagy azért, mert az az állam, amelyben a szervert üzemeltetik, nem hajlandó együttműködni, vagy pedig azért, mert annak elérése, hogy az érintett állam eltávolítsa az anyagot, különösen hosszadalmasnak bizonyul. Mechanizmusok vezethetők be annak érdekében, hogy letiltsák az Unió területéről való hozzáférést az azonosítottan gyermekpornográfiát tartalmazó vagy terjesztő internetes oldalakhoz.
- A tagállamok által ezen irányelvvel összhangban a gyermekpornográfiát tartalmazó weboldalak eltávolítására vagy adott esetben blokkolására hozott intézkedések különböző fajta, például jogalkotási, nem jogalkotási, bírósági vagy egyéb állami intézkedéseken alapulhatnak. Ebben az összefüggésben ezen irányelv nem érinti az internetes ipar által a szolgáltatásaival való visszaélések megelőzésére tett önkéntes intézkedéseket, vagy az ilyen intézkedések tagállami támogatását. Függetlenül attól, hogy milyen alapja lesz az intézkedésnek vagy módszernek, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az megfelelő szintű jogbiztonságot és kiszámíthatóságot nyújtson a felhasználóknak és a szolgáltatóknak. A gyermekek zaklatását ábrázoló tartalom eltávolítása és letiltása céljából egyaránt a hatóságok közötti együttműködés megvalósítására és erősítésére van szükség, kiváltképpen a munkafeladatok megkettőződésének elkerülése érdekében, és azért, hogy a lehető legteljesebb körűek legyenek a gyermekpornográfiát tartalmazó weboldalakra vonatkozó tagállami listák. Az ilyen fejlesztések során figyelembe kell venni a végfelhasználók érdekeit és meg kell felelni a hatályos jogi és bírósági eljárásoknak, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek és az Európai Unió Alapjogi Chartájának. A „Biztonságosabb internet” program forrádróthálózatot hozott létre, amelynek célja az információgyűjtés, továbbá az illegális online tartalmak főbb típusaira vonatkozó jelentések elkészítése és cseréje.
- (48) Ezen irányelv célja a 2004/68/IB kerethatározat rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel nagyszámú és lényeges módosításról van szó, az egyértelműség érdekében a kerethatározatot az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok tekintetében teljes egészében fel kell váltani.
- (49) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelmet a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (50) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elveket, különösen az emberi méltóságot, a kényszer és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalmát, a gyermekek jogait, a szabadsághoz és biztonságához való jogot, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a személyes adatok védelmét, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, a bűncselekmények és szankciók törvényességének és arányosságának elveit. Ez az irányelv mindenekelőtt az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és ennek megfelelően kell végrehajtani.

(51) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.

(52) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv minimumszabályokat állapít meg a bűncselekményi tényállások és szankciók meghatározására vonatkozóan a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása, a gyermekpornográfia, valamint a gyermekkel való, szexuális céllal történő kapcsolatfelvétel területén. Ezen irányelv továbbá e bűncselekmények megelőzésének és az áldozataik védelmének erősítését szolgáló rendelkezéseket vezet be.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „gyermek”: bármely 18 évesnél fiatalabb személy;
- b) „beleegyezési korhatár”: azon életkor, amely alatt a nemzeti joggal összhangban tilos a gyermekkel folytatott szexuális tevékenység;
- c) „gyermekpornográfia”:
 - i. minden olyan anyag, amely vizuálisan ábrázolja a kifejezetten szexuális magatartást tanúsító vagy ilyen magatartást színlelő gyermeket; vagy
 - ii. gyermek nemi szerveit mutatja be, elsődlegesen szexuális céllal; vagy
 - iii. minden olyan anyag, amely vizuálisan ábrázolja a kifejezetten szexuális magatartást tanúsító vagy ilyen magatartást színlelő gyermeknek tűnő személyt, vagy amely gyermeknek tűnő személy nemi szerveit mutatja be, elsődlegesen szexuális céllal; vagy
 - iv. kifejezetten szexuális magatartást tanúsító gyermek valóságos képei, vagy gyermek nemi szerveinek valóságos képei, elsődlegesen szexuális céllal;
- d) „gyermekprostitúció”: gyermek felhasználása szexuális cselekményekre, ahol pénz, egyéb díjazást vagy ellenértéket adnak

vagy ígérenk azért cserébe, hogy a gyermek szexuális tevékenységben vesz részt, függetlenül attól, hogy azt a gyermek vagy harmadik személy számára adják vagy ígérik;

- e) „pornográf előadás”: az alábbiak, többek között információs és kommunikációs technológiák révén történő, közönségnek szóló, élő bemutatása:
 - i. kifejezetten szexuális – valódi vagy színlelt – magatartást tanúsító gyermek; vagy
 - ii. a gyermek nemi szervei elsődlegesen szexuális céllal;
- f) „jogi személy”: az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

3. cikk

Szexuális bántalmazással kapcsolatos bűncselekmények

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a (2)–(6) bekezdésben említett szándékos magatartások büntetendők legyenek.

(2) A beleegyezési korhatárt el nem ért gyermek szexuális céllal történő kizsákmányolása arra, hogy szexuális tevékenység tanúja legyen – akkor is, ha abban a gyermek nem vesz részt –, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább egy év.

(3) A beleegyezési korhatárt el nem ért gyermek szexuális céllal történő kizsákmányolása arra, hogy szexuális bántalmazás tanúja legyen – akkor is, ha abban a gyermek nem vesz részt –, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább két év.

(4) A beleegyezési korhatárt el nem ért gyermekkel folytatott szexuális tevékenység szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább öt év.

(5) A gyermekkel folytatott szexuális tevékenység, amennyiben:

- i. a gyermekkel kapcsolatban fennálló, elismert bizalmi vagy hatalmi helyzettel vagy befolyással élnek vissza, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább nyolc év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább három év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte; vagy
- ii. a gyermek különösen kiszolgáltatott helyzetével, különösen szellemi vagy testi fogyatékoságával, vagy eltartotti helyzetével élnek vissza, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább nyolc év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább három év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte; vagy

iii. kényszer, erőszakot vagy fenyegetést alkalmaznak, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább tíz év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(6) A gyermeknek valamely harmadik féllel folytatott szexuális tevékenységre kényszer, erőszak vagy fenyegetés alkalmazásával történő kényszerítése szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább tíz év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

4. cikk

Szexuális kizsákmányolással kapcsolatos bűncselekmények

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a (2)–(7) bekezdésben említett szándékos magatartások büntetendők legyenek.

(2) Gyermek pornográf előadáson való részvételre való készítése vagy toborzása, vagy a gyermek e célból, haszonszerzéssel járó vagy egyéb módon történő kizsákmányolása szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább két év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(3) Gyermek pornográf előadáson való részvételre kényszer vagy erőszak alkalmazásával történő kényszerítése, vagy a gyermek e célból történő megfenyegetése szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább nyolc év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(4) A gyermek részvételével folytatott pornográf előadáson való tudatos részvétel szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább két év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább egy év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(5) Gyermek gyermekprostitúcióra való kényszerítése vagy toborzása, vagy a gyermek e célból, haszonszerzéssel járó vagy egyéb módon történő kizsákmányolása szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább nyolc év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(6) Gyermek gyermekprostitúcióra kényszerítése vagy erre erőszak alkalmazásával történő kényszerítése, vagy a gyermek e célból történő megfenyegetése szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább tíz év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

(7) Gyermekkel folytatott szexuális tevékenység, amennyiben gyermekprostitúció valósul meg, szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább öt év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt nem érte el, és legalább két év, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte.

5. cikk

Gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmények

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a (2)–(6) bekezdésben említett, jogellenesen elkövetett szándékos magatartások büntetendők legyenek.

(2) Gyermekpornográfia megszerzése vagy birtoklása szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább egy év.

(3) A gyermekpornográfiához való, informatikai és kommunikációs technológia útján történő tudatos hozzáférés szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább egy év.

(4) Gyermekpornográfia megosztása, terjesztése vagy továbbítása szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább két év.

(5) Gyermekpornográfia felajánlása, nyújtása vagy annak hozzáférhetővé tétele szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább két év.

(6) Gyermekpornográfia készítése szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább három év.

(7) A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy e cikket alkalmazzák-e a 2. cikk c) pontjának iii. alpontjában említett, gyermekpornográfiára kiterjedő olyan esetekre, amikor a gyermeknek tűnő személy az ábrázolás készítésekor valójában már betöltötte 18. életévét, vagy annál idősebb volt.

(8) A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy e cikk (2) és (6) bekezdését alkalmazzák-e azokra az esetekre, amikor megállapítást nyert, hogy a 2. cikk c) pontjának iv. alpontjában említett pornográf anyagot készítője kizárólag magáncélú használatra készítette és birtokolja, amennyiben az elkészítéshez nem került felhasználásra a 2. cikk c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett pornográf anyag, és feltéve, hogy a tevékenység nem jár az anyag terjesztésének kockázatával.

6. cikk

Gyermekkel való, szexuális céllal történő kapcsolatfelvétel

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az alábbi szándékos magatartások büntetendők legyenek:

A felnőtt által a beleegyezési korhatárt el nem ért gyermekkel a 3. cikk (4) bekezdésében és az 5. cikk (6) bekezdésében említett valamely bűncselekmény elkövetése céljából történő találkozási információs és kommunikációs technológia útján tett ajánlat – amennyiben ezen ajánlatot a találkozás létrejöttét eredményező tényleges cselekmény követi – szabadságvesztéssel büntetendő, melynek felső határa legalább egy év.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy büntetendő legyen az információs és kommunikációs technológia útján az 5. cikk (2) és (3) bekezdésében említett bűncselekmények elkövetésére tett kísérlet, melynek során egy felnőtt beleegyezési korhatárt el nem ért gyermeket hív fel a szóban forgó gyermeket ábrázoló gyermekpornográfia nyújtására.

7. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–6. cikkben említett bármely bűncselekményre való felbujtás és az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély büntetendő legyen.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, a 4. cikk (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdésében, továbbá az 5. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében említett bármely bűncselekmény elkövetésének kísérlete büntetendő legyen.

8. cikk

Beleegyezésen alapuló szexuális tevékenység

(1) A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a 3. cikk (2) és (4) bekezdését alkalmazzák-e az olyan társal folytatott, beleegyezésen alapuló szexuális tevékenységre, akinek életkora, valamint lelki és testi fejlettségi vagy érettségi szintje hasonló, amennyiben a tevékenység nem foglalt magában zaklatást.

(2) A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a 4. cikk (4) bekezdését alkalmazzák-e a beleegyezésen alapuló kapcsolat keretében megvalósuló pornográf előadás esetére akkor, ha a gyermek betöltötte a beleegyezési korhatárt vagy ilyen előadásra olyan társal került sor, akinek életkora, valamint lelki és testi fejlettségi és érettségi szintje hasonló, amennyiben a tevékenység nem foglalt magában zaklatást vagy kizsákmányolást, továbbá amennyiben a pornográf előadásért pénzt vagy egyéb díjazást vagy ellenértéket nem adnak.

(3) A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy az 5. cikk (2) és (6) bekezdését alkalmazzák-e az olyan anyag készítésére, megszerzésére vagy birtoklására, amelyen a beleegyezési korhatárt betöltött gyermekek szerepelnek, amennyiben az anyagot a beleegyezésükkel és kizárólag az érintett személyek magáncélú használatára készítették és birtokolják, és amennyiben a tevékenység nem foglalt magában zaklatást.

9. cikk

Súlyosító körülmények

Amennyiben az alábbi körülmények nem tartoznak eleve a 3–7. cikkben említett bűncselekmények tényállási elemei közé, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a körülményeket – a nemzeti joguk vonatkozó rendelkezéseivel összhangban – a 3–7. cikkben említett megfelelő bűncselekményekkel kapcsolatban súlyosító körülményeknek tekintsék:

a) a bűncselekményt például szellemi vagy testi fogyatékosága, eltartotti helyzete vagy szellemi vagy testi kiszolgáltatottsága miatt különösen kiszolgáltatott gyermek sérelmére követték el;

b) a bűncselekményt a gyermek családtagja, a gyermekkel közös háztartásban élő, vagy elismert bizalmi vagy hatalmi helyzetével visszaélő személy követte el;

c) a bűncselekményt több személy együtt követte el;

d) a bűncselekményt a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ értelmében vett bűnszervezet keretében követték el;

e) az elkövetőt korábban már elítélték hasonló jellegű bűncselekményért;

f) az elkövető szándékosan vagy gondatlanságból veszélyeztette a gyermek életét; vagy

g) a bűncselekmény során súlyos erőszakot alkalmaztak, vagy súlyos sérelmet okoztak a gyermeknek.

10. cikk

Elítélés miatti eltiltás

(1) A bűncselekmények ismételt elkövetése kockázatának elkerülése érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az a természetes személy, akit a 3–7. cikkben említett bűncselekmények valamelyikéért elítéltek, átmenetileg vagy véglegesen eltiltható legyen legalább az olyan szakmai tevékenységek gyakorlásától, amelyek a gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járnak.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a munkáltató – ha valamely személyt gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes tevékenység folytatására vesz fel – jogosult legyen a nemzeti joggal összhangban bármely megfelelő módon, például megkeresés alapján történő hozzáféréssel vagy az érintett személyen keresztül tájékozódni arról, hogy a bűnügyi nyilvántartásban szerepel-e bejegyzés a 3–7. cikkben említett bármely bűncselekményért való elítélésről, vagy az említett elítélés miatti, a kiskorúakkal való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó tevékenység gyakorlásától való eltiltásról.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy – e cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazása céljából – a 3–7. cikkben említett bűncselekmények bármelyike miatti büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek létezésével vagy a szóban forgó ítéletekből származó, a gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó tevékenység gyakorlásától való bármely eltiltás létezésével kapcsolatos információkat a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló, 2009. február 26-i 2009/315/IB tanácsi kerethatározat ⁽²⁾ által megállapított eljárásokkal összhangban továbbítsák, amennyiben hozzájuk erre irányuló, az érintett személy hozzájárulásával és az említett kerethatározat 6. cikke alapján benyújtott kérelem érkezik.

⁽¹⁾ HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

⁽²⁾ HL L 93., 2009.4.7., 23. o.

11. cikk

Lefoglalás és elközbzás

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy illetékes hatóságai jogosultak legyenek a 3., 4. és 5. cikkben említett bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek lefoglalására és elközbzására.

12. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3–7. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:

- a) a jogi személy képviselőjére való jogosultság;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatalra való jogosultság; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a jogi személy felelősségre vonható legyen, ha az (1) bekezdésben említett személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 3–7. cikkben említett bűncselekmények valamelyikének az érintett jogi személy javára a neki alárendelt személy általi elkövetését.

(3) A jogi személyeknek az (1) és (2) bekezdés alapján fennálló felelőssége nem érinti az azon természetes személyek elleni büntetőeljárást, akik a 3–7. cikkben említett bűncselekményeket tettesként, felbujtóként vagy bűnszervezőként követik el.

13. cikk

Jogi személyek elleni szankciók

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 12. cikk (1) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntetendő legyen, amelyek magukban foglalnak büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket vagy bírságokat, valamint más szankciókat is magukban foglalhatnak, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- b) kereskedelmi tevékenység folytatásától való átmeneti vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) bíróság által elrendelt felszámolás; vagy
- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 12. cikk (2) bekezdése alapján felelősségre

vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióval vagy intézkedéssel legyen büntethető.

14. cikk

Az áldozattal szembeni büntető eljárás vagy szankciók kiszabásának mellőzése

A tagállamok – saját jogrendszerük alapelveivel összhangban – meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes nemzeti hatóságok jogosultak legyenek a szexuális bántalmazás és szexuális kizsákmányolás gyermek áldozatainak a büntető eljárás vagy a szankciók kiszabása alóli mentesítésére az olyan bűncselekményekben való részvételük miatt, amelyekre annak közvetlen következményeként kényszerültek, hogy a 4. cikk (2), (3), (5) és (6) bekezdésében, valamint az 5. cikk (6) bekezdésében említett bármely cselekményt elkövették velük szemben.

15. cikk

Nyomozás és vádemelés

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3–7. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásra és az említett bűncselekmények miatti vádemelésre az áldozat vagy annak képviselője által tett bejelentéstől vagy feljelentéstől függetlenül kerüljön sor, továbbá hogy a büntető eljárás abban az esetben is folytatódhasson, ha az említett személy visszavonta a vallomását.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy – kellő idővel az áldozat nagykorúvá válását követően és az érintett bűncselekmény súlyának megfelelően – lehetővé tegyék a vádemelést bármely, a 3. cikkben, a 4. cikk (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdésében említett bűncselekmény, valamint bármely, az 5. cikk (6) bekezdésében említett súlyos bűncselekmény miatt, ha azt a 2. cikk c) pontjának i. és ii. alpontjában említett gyermekpornográfia felhasználásával követték el.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a szervezett bűnözés vagy egyéb súlyos bűncselekmények eseteiben alkalmazottakhoz hasonló hatékony nyomozási eszközök álljanak a 3–7. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásért vagy az említett bűncselekmények miatti vádemelésért felelős személyek, egységek vagy szolgálatok rendelkezésére.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék a nyomozócsoportok vagy szolgálatok számára, hogy megkíséreljék a 3–7. cikkben említett bűncselekmények áldozatainak azonosítását a gyermekpornográfia, pl. az informatikai és kommunikációs technológia segítségével továbbított vagy hozzáférhetővé tett fényképek és audiovizuális felvételek elemzése révén.

16. cikk

A szexuális bántalmazás vagy szexuális kizsákmányolás gyanújának bejelentése

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzeti jogban az olyan szakemberek számára előírt titoktartási szabályok, akiknek fő tevékenységük a gyermekekkel való foglalkozás, ne jelenthessék annak akadályát, hogy bejelentést tegyenek a gyermekvédelemért felelős hatóságoknál az olyan helyzetekről, amikor alapos okuk van azt feltételezni, hogy a gyermek a 3–7. cikkben említett bűncselekmények áldozata.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ösztönözzék a 3–7. cikkben említett bűncselekmények bármelyikének elkövetéséről tudomással bíró vagy ilyen bűncselekmény elkövetését jóhiszeműen feltételező személyeket, hogy tegyenek bejelentést erről az illetékes hatóságok számára.

17. cikk

Joghatóság és a büntetőeljárás összehangolása

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket a 3–7. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó joghatóságának megállapítása érdekében, amennyiben:

- a) a bűncselekményt részben vagy egészben a területén követték el; vagy
- b) az elkövető az adott tagállam állampolgára.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy döntenek, hogy a 3–7. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, többek között amennyiben:

- a) a bűncselekményt az adott tagállam valamely állampolgára vagy olyan személy sérelmére követték el, akinek a szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van; vagy
- b) a bűncselekményt az adott tagállam területén letelepedett jogi személy javára követték el; vagy
- c) az elkövető szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy joghatóságuk kiterjed azon helyzetekre, amikor az 5. és 6. cikkben és – amennyiben alkalmazható – a 3. és a 7. cikkben említett bűncselekményeket a területükről elért informatikai és kommunikációs technológia segítségével követték el, függetlenül attól, hogy az a területükön található-e.

(4) A 3. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében, a 4. cikk (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdésében, valamint az 5. cikk (6) bekezdésében említett, és az érintett tagállam területén kívül elkövetett bűncselekmények ügyében folytatott büntetőeljárás esetében a tagállamok – az (1) bekezdés b) pontja tekintetében – megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk ne legyen alárendelve annak a feltételnek, hogy a cselekmények elkövetésük helyén bűncselekménynek minősüljenek.

(5) A 3–7. cikkben említett, és az érintett tagállam területén kívül elkövetett bűncselekmények bármelyike ügyében folytatott büntetőeljárás esetében minden tagállam – az (1) bekezdés b) pontja tekintetében – megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatósága ne legyen alárendelve annak a feltételnek, hogy a büntetőeljárás megindítására kizárólag az áldozatnak a bűncselekmény elkövetésének helyén tett

bejelentése után vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti államtól érkezett feljelentést követően kerülhet sor.

18. cikk

A gyermek áldozatoknak nyújtott segítségre, támogatásra és védelmi intézkedésekre vonatkozó általános rendelkezések

(1) A gyermek legfőbb érdekeinek figyelembevételével a 19. és 20. cikkel összhangban segítséget, támogatást és védelmet kell nyújtani a 3–7. cikkben említett bűncselekmények gyermek áldozatainak.

(2) A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az adott gyermek segítségben, támogatásban és védelemben részesüljön attól fogva, hogy az illetékes hatóságok ésszerű feltételezés alapján úgy vélhetik, hogy a gyermek sérelmére esetleg elkövethették a 3–7. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 3–7. cikkben említett bűncselekmények áldozatának az életkora bizonytalan, és okkal feltételezhető, hogy az említett személy gyermek, akkor őt gyermeknek vélelmezzék annak érdekében, hogy a 19. és 20. cikkel összhangban haladéktalanul segítségben, támogatásban és védelemben részesüljön.

19. cikk

Az áldozatoknak nyújtott segítség és támogatás

(1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az áldozatoknak segítséget és támogatást nyújtsanak a büntetőeljárást megelőzően, annak során és annak befejezését követően megfelelő ideig annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra a 2001/220/IB kerethatározatban, továbbá az ezen irányelvben meghatározott jogaik gyakorlását. A tagállamok különösen megteszik a szükséges lépéseket azon gyermekek védelme érdekében, akik a családjukban történő zaklatásokról tesznek bejelentést.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyermek áldozatoknak nyújtott segítség és támogatás ne legyen ahhoz a feltételhez kötve, hogy a gyermek áldozat kész-e együttműködni a nyomozás, a büntetőeljárás és a tárgyalás során.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyermek áldozatoknak az ezen irányelv szerinti jogaik gyakorlásában való segítségére és támogatására hozott konkrét intézkedések végrehajtása minden egyes gyermek áldozat sajátos körülményeinek egyedi értékelését követően, valamint a gyermek véleményének, szükségleteinek és aggodalmainak kellő figyelembevételével történjen.

(4) A 3–7. cikkben említett bűncselekmények gyermek áldozatai különösen kiszolgáltatott sértetteknek tekintendők a 2001/220/IB kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése, 8. cikkének (4) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése alapján.

(5) A tagállamok – adott esetben és lehetőség szerint – intézkednek arról, hogy a gyermek áldozat családja az ezen irányelv szerinti jogok gyakorlásában segítséget és támogatást kapjon, amennyiben a család a tagállam területén tartózkodik. A tagállamok különösen – adott esetben és lehetőség szerint – alkalmazzák a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkét a gyermek áldozat családjára.

20. cikk

A gyermek áldozatok védelme a büntetőeljárás nyomozási és bírósági szakaszában

(1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a büntetőeljárás nyomozási és bírósági szakaszában az illetékes hatóságok – az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban – különleges képviselőt jelöljenek ki a gyermek áldozat számára, amennyiben a nemzeti jog alapján a szülői felügyeletet gyakorlók a közöttük és a gyermek áldozat között fennálló érdekellentét miatt nem képviselhetik a gyermek áldozatot, vagy amennyiben a gyermeknek nincs kísérője vagy elszakadt a családjától.

(2) A tagállamok – az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban – biztosítják, hogy a gyermek áldozatok haladéktalanul jogi tanácsadást, valamint jogi képviselőt vehessenek igénybe, többek között kártérítés igénylése céljából is. A jogi tanácsadás és a jogi képviselő térítésmentes, ha az áldozat nem rendelkezik elegendő anyagi forrással.

(3) A védelemhez való jog sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3–7. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozás során:

- a) a gyermek áldozat kihallgatására a tényállásnak az illetékes hatóságok számára történő bejelentését követően indokolatlan késedelem nélkül sor kerüljön;
- b) a gyermek áldozat kihallgatására – szükség esetén – az e célra kialakított vagy alkalmassá tett helyiségben kerüljön sor;
- c) a gyermek áldozat kihallgatását erre kiképzett szakemberek által vagy révén végezzék;
- d) lehetőség szerint és indokolt esetben minden alkalommal ugyanaz a személy folytassa a gyermek áldozat kihallgatását;
- e) lehetőség szerint korlátozzák a kihallgatások számát, és ezeket kizárólag akkor folytassák le, ha ez az adott büntetőeljárás nyomozási és bírósági szakasza céljából feltétlenül szükséges;
- f) a gyermek áldozatot elkísérhesse jogi képviselője, vagy indokolt esetben a választása szerinti felnőtt, kivéve, ha ezzel ellentétben, indokolással ellátott határozatot hoztak az adott személy tekintetében.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3–7. cikkben említett bármely bűncselekmény ügyében folytatott nyomozás során a gyermek áldozat vagy adott esetben a kiskorú tanú valamennyi kihallgatását audiovizuálisan rögzítsék és az audiovizuálisan rögzített kihallgatásokat – a nemzeti joguk szerinti szabályoknak megfelelően –

bizonyítékként fel lehessen használni a büntetőeljárás bírósági szakaszában.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az alábbiak elrendelhetőek legyenek a 3–7. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások bírósági szakaszában:

- a) a tárgyalásra a nyilvánosság kizárásával kerüljön sor;
 - b) a gyermek áldozatot a tárgyalóteremben a jelenléte nélkül, különösen a megfelelő kommunikációs technológiák felhasználása útján meghallgathassák.
- (6) A tagállamok – amennyiben az a gyermek áldozatok érdekében és egyéb, elsődleges fontosságú érdekek figyelembevétele mellett indokolt – megteszik a szükséges intézkedéseket a gyermek áldozatok magánéletének, személyazonosságának és képmásának védelme, valamint minden olyan információ nyilvánosságra kerülésének megakadályozása érdekében, amely alapján azonosíthatók lennének.

21. cikk

A zaklatásra való lehetőség és a gyermekszexturizmus reklámozása elleni intézkedések

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy megelőzzék vagy megtiltsák az alábbiakat:

- a) a 3–6. cikkben említett bűncselekmények bármelyike elkövetésének lehetőségét reklámozó anyagok terjesztése; és
- b) kereskedelmi vagy egyéb célú utazásszervezés mások részére, ahol az utazás célja a 3–5. cikkben említett bármely bűncselekmény elkövetése.

22. cikk

Bűnmegelőzési programok vagy intézkedések

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik attól tartanak, hogy elkövethetik a 3–7. cikkben említett bűncselekmények egyikét, indokolt esetben hozzáférhessenek olyan hatékony bűnmegelőzési programokhoz és intézkedésekhez, amelyeket úgy alakítottak ki, hogy értékeljék az ilyen bűncselekmények elkövetésének kockázatát, és megelőzzék azok elkövetését.

23. cikk

Megelőzés

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket – többek között az oktatás és képzés területén – a gyermekek szexuális kizsákmányolásának bármely formáját ösztönző kereslet visszaszorítása és csökkentése érdekében.

(2) A tagállamok, többek között az interneten keresztül, megteszik a szükséges intézkedéseket – mint például tájékoztató és felvilágosító kampányok, kutatási és oktatási programok, adott esetben a megfelelő civil társadalmi szervezetekkel és más érintett érdekelt felekkel együttműködve –, amelyek célja a felvilágosítás, és azon kockázat csökkentése, hogy gyermekek szexuális bántalmazás vagy kizsákmányolás áldozataivá váljanak.

(3) A tagállamok előmozdítják a szexuális bántalmazás vagy kizsákmányolás gyermek áldozataival várhatóan kapcsolatba kerülő hivatalos személyek – többek között a helyszíni szolgálatban lévő rendőrtisztek – rendszeres képzését annak érdekében, hogy képesek legyenek felismerni és megfelelő bánásmódban részesíteni a szexuális bántalmazás és kizsákmányolás gyermek áldozatait és lehetséges gyermek áldozatait.

24. cikk

A büntetőeljárás bírósági szakaszában vagy azt követően önkéntes alapon igénybe vehető bűnmegelőzési programok vagy intézkedések

(1) Az illetékes igazságügyi hatóságok által a nemzeti jog alapján kiszabott bűnmegelőzési programok vagy intézkedések sérelme nélkül a tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy hatékony bűnmegelőzési programok vagy intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy megelőzzék és minimálisra korlátozzák a gyermekek sérelmére elkövetett, nemi erkölcs elleni bűncselekmények megismétlésének kockázatát. E programoknak és intézkedéseknek – a nemzeti joggal összhangban – bármikor elérhetőeknek kell lenniük a büntetőeljárás bírósági szakaszában a büntetés-végrehajtási intézeten belül és azon kívül.

(2) Az (1) bekezdésben említett bűnmegelőzési programoknak vagy intézkedéseknek meg kell felelniük a nemi erkölcs elleni bűncselekmények kiskorú elkövetői sajátos fejlődési szükségleteinek.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a következő személyek igénybe vehessék az (1) bekezdésben említett bűnmegelőzési programokat vagy intézkedéseket:

a) a 3–7. cikkben említett bűncselekmények valamelyike miatt büntetőeljárás alá vont személyek; olyan feltételekkel, amelyek nem sértik a védelemhez való jogot és a pártatlan és tisztességes tárgyalás követelményét, és nem ellentétesek azokkal, továbbá tiszteletben tartják különösen az ártatlanság vélelmének elvét; továbbá

b) a 3–7. cikkben említett bármely bűncselekményért elítélt személyek.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (3) bekezdésben említett személyekről az általuk jelentett veszély, valamint a 3–7. cikkben említett bűncselekmények esetleges ismételt elkövetésének kockázata szempontjából értékelés készüljön a megfelelő bűnmegelőzési programok vagy intézkedések meghatározása céljából.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (3) bekezdésben említett személyek, akik számára a (4) bekezdéssel összhangban bűnmegelőzési programban vagy intézkedésben való részvételt javasoltak:

a) teljes körű információt kapjanak e javaslat indokairól;

b) a tények teljes ismeretében hozzájáruljanak a programokban vagy intézkedésekben való részvételükhöz;

c) visszautasíthassák ezt a lehetőséget, és – elítélt személyek esetében – tájékoztatást kapjanak arról, hogy ez a visszautasítás milyen következményekkel járhat.

25. cikk

A gyermekpornográfiát tartalmazó vagy azt terjesztő weboldalak elleni intézkedések

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy azt terjesztő, a területükön üzemeltetett weboldalak azonnali eltávolításának biztosítására, valamint törekednek a területükön kívül üzemeltetett hasonló weboldalak eltávolítására.

(2) A tagállamok intézkedéseket tehetnek a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy azt terjesztő, a területükön található internetfelhasználókat célzó weboldalakhoz való hozzáférés meggátolására. Ezen intézkedéseket átlátható eljárások keretében kell meghatározni, és megfelelő biztosítékokat kell nyújtaniuk, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a korlátozás arra korlátozódjon, ami szükséges és arányos, valamint hogy a felhasználókat tájékoztassák a korlátozás okáról. E biztosítékoknak a bírósági jogorvoslat lehetőségét is magukban kell foglalniuk.

26. cikk

A 2004/68/IB kerethatározat felváltása

A 2004/68/IB kerethatározat az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok tekintetében hatályát veszti a kerethatározat nemzeti jogba való átültetési határidejére vonatkozóan az említett tagállamokkal szemben előírt kötelezettségek sérelme nélkül.

Az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok tekintetében a 2004/68/IB kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

27. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2013. december 18-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeket a nemzeti jogukba átültető rendelkezések szövegét.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

28. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság legkésőbb 2015. december 18-ig jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

(2) A Bizottság 2015. december 18-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 25. cikkben említett intézkedések végrehajtását.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

30. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei a Szerződéseknek megfelelően.

Kelt Strasbourgban, 2011. december 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

M. SZPUNAR
